

her er budt Bælgerne. Den Forskel er der imellem vor og deres Forhandlingspolitik. — Der er endelig en tredje Forskel, som jeg heller ikke lægger liden Bægt paa, og det er den, at den Forhandlingspolitik, de Herrer have ført, har været Alliancepolitik. Det har ikke været en Politik, hvor de stod paa egne Ben: som Parti og gennem et offentligt Arbejde lagde Sagerne til Rette, saa at hele Landet kunde sælde sin Dom derover, men det har i et og alt været en Alliancepolitik baade her inde og navnlig ogsaa ude ved Bølgene. Ved Folketingsvalgene sidst har det været en Alliancepolitik, de Herrer have ført sammen med Højre, og nu sidst ved Landstingsvalgene har det ogsaa været en Alliancepolitik. Hvad enten De ville se paa Bølgene i Bestjylland, i Horsens eller paa Derne, ville De se, at den Politik, som har været ført, og som Højre har støttet helt igennem, ikke har været en selvstændig Politik, men en Alliancepolitik. Højre har valgt mange af de ærede Herrer, som nu sidde paa Rigsdagen; men jeg tror, at Venstres Politik i Fremtiden vil blive en selvstændig Politik, der vil staa paa egne Ben og tage et Reformarbejde op for at føre det frem paa et lovførmeligt Grundlag og saaledes, som det er anvist i Forretningsordenen, og de ville gøre Arbejdet i samme Form ude i Landet, saaledes at Bælgerne kunne komme til at stønne, at naar dette Parti, Venstre, bliver Flertal, vil Udvielingen saa vel til Højre som ned ad blive afhængig af dette Parti. Saa ville alle komme til at stønne, at der ikke vil blive ført noget igennem her i Landet, uden at Venstre fører det igennem her inde paa Rigsdagen. En saadan Politik, tror jeg, vil føre til, at Folketingets Ansæelse bliver højnet, og til, at Venstre ude i Befolkningen igen vil tage sig noget sammen, tage sig til Rette og føre os til Reformer, som i Virkeligheden ville bringe mere Ro og Tilfredshed ude i Befolkningen end de Reformer, som ere blevne gennemførte i de senere Aar.

Alberti: Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøssen) brugte i Begyndelsen af sin Tale den Udtalelse, at han følte sig forvisset om, at det afsluttede Forlig vilde blive accepteret, og at der vilde blive bygget videre derpaa. Det forekommer mig, at dette er meget svævende og uklare Udtryk, og det kunde interessere mig paa den Gruppens Vegne, hvortil jeg hører, om det ærede Medlem vilde nærmere udvinkle, om der der ved skal forstås andet end, hvad han ogsaa ytrede, at man blev nødt til at bøje sig for Forliget. Det er jo nemlig ganske sikkert,

at alle, som sidde i denne Sal, uden Hensyn til hvilken Gruppe de tilhøre, blive nødte til at bøje sig for det Forlig, som er afsluttet, af den simple Grund, at hvor meget man end misbilliger det, og hvor meget man end kunde ønske det ugjort, besidde vi intet Midde til at gjøre det skete om igjen. Derfor er man nødt til at bøje sig for det og nødt til at finde sig i den Indflydelse paa Fremtidens Politik, som de forskellige Foranstaltninger, der lovmæssig ere vedtagne i Forliget, ville medføre. Allet derfra tror jeg imidlertid ikke, at der fra den Gruppe, hvortil jeg hører, i Fremtidens Politik vil blive taget noget Hensyn til det, som skete den 1ste April. Det vil blive vor Opgave at fortsætte, saaledes som den oprindelig var ment og bestemt, den Politik, som vi have ført før Forliget. Det vil være vor Opgave at forhandle om de Forslag, der komme frem her i Tinget, søge at faa det bedste ud af dem, som er muligt, uden Hensyn til, fra hvilken Side de komme, uden Hensyn til, om de komme fra den høje Regjering eller fra Modstandere eller fra Meningsfæller eller fra os selv. Naar det nu skal lykkes for Grupperne her i Tinget i det hele taget at faa noget godt ud af Arbejdet, saa vil jeg sige, at vi for vort Bedkommende ere ganske enige med den ærede Tale, der nu satte sig, i, at de private Underhandlingers Tid maa være forbi, og at der maa forhandles aabent og loyalt, i det fulde Dagslys. Det hedder sig jo nu, at vi for stedse skulle være komme ind i regelmæssige Tilstande. Hvis det er sikkert, hvis der virkelig er Alvor i den Tale, vilde det da ogsaa ligge meget nær, om man bestræbte sig for at føre Forhandlingerne om de almindelige Lovarbejder paa regelmæssig Maade, paa den Maade, som Forfatningen og Forretningsordenen aarvise, saaledes at de to Ting's Ansuelser komme til at ligge aabent og klart for Dagen lige over for hinanden, saa at man til enhver Tid med fuld Visshed kan se, hvori Afvigelserne ligge, og paa hvilke Omraader det derimod kan ventes, at de to Ting vilde kunne møde hinanden, noget, som man — det maa jeg her sige — ikke altid har kunnet se med Sikkerhed under det System, der blev ført til den 1ste April, og som vel nok under de uregelmæssige Tilstande kunde have nogen Berettigelse, hvilket jeg imidlertid antager, at man fra alle Sider vil erkende, at det ikke har i regelmæssige Tilstande, som man nu vil hævde, at vi befinde os i. Naar vi imidlertid gaa til Forhandlingerne her paa Rigsdagen, gøre vi det med fuld Bevidsthed om, at Udsigterne til at faa gode og nyttige Sager fremmede efter vort Skøn